

Paper Type: Original Article

Quantitative and Qualitative Analysis of the Iranian Sports Delegation at Tokyo 2020 Olympic Games

Meysam Rahimi Zade^{1*}, Seyed Nasrolah Sajadi², Ali Reghbati³

¹ Department of Sports Management, Tarbiat University, Shahid Rajaei, Tehran, Iran; meysam.rahimizadeh@gmail.com.

² Department of Sports Management, University of Tehran, Tehran, Iran; sn.sajjadi@gmail.com.

³ Department of Sport Management, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran; ali.reghbati@gmail.com.

Citation:

Rahimi Zade, M., & Sajadi, S. N., & Reghbati, A. (2023). Quantitative and qualitative analysis of the Iranian sports delegation at Tokyo 2020 Olympic Games. *Modern research in performance evaluation*, 2(1), 53-69.

Received: 29/11/2022

Reviewed: 01/12/2022

Revised: 09/01/2023

Accepted: 15/02/2023

Abstract

Purpose: The purpose of this research was to quantitatively and qualitatively analyze the presence of the Iranian sports caravan in the 2020 Tokyo Olympic Games.

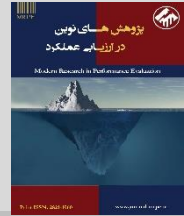
Methodology: This research is descriptive, analytical, and retrospective. In this research, no special tools were used, and the data were collected in the form of a library of research articles and reliable sites. In this research, the performance of 65 athletes sent in 16 sports including volleyball, basketball, fencing, wrestling, karate, weightlifting, athletics, shooting, boxing, taekwondo, badminton, table tennis, archery, cycling, swimming, rowing, has been evaluated and analyzed in the 2020 Tokyo Olympic Games.

Findings: The performance of Iran's convoy in the 2020 Tokyo Olympics in terms of quantity (number of medals won) ranks third after London 2012 and Rio 2016, along with Helsinki 1952 (without having a gold medal), and in terms of quality, after the 2012 London Olympics, it ranks second. In other words, our country's convoy in the 2020 Tokyo Olympic Games has achieved the second qualitative result in the history of Iranian sports in the summer Olympic Games.

Originality/Value: At the end, each discipline in the Tokyo 2020 Olympic Games was evaluated, and suggestions such as the presence of a bodybuilding coach and psychologist, reforming the procedures of holding camps, rejuvenation and support to create a competitive environment, special attention to women, providing equipment for qualified provinces and etc. were presented to participate in the next period of the games.

Keywords: Tokyo, Olympic games, Performance, Analysis.

تحلیل کمی و کیفی حضور کاروان ورزشی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو

میثم رحیمی زاده^۱، سید نصرالله سجادی^۲، علی رقبتی^۳

^۱گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.

^۲گروه مدیریت ورزشی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۳گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

چکیده

هدف: هدف از این پژوهش تحلیل کمی و کیفی حضور کاروان ورزشی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو بوده است.

روش‌شناسی پژوهش: این پژوهش، توصیفی تحلیلی بوده و از نوع گذشته‌نگر می‌باشد. در این پژوهش از ابزار خاصی استفاده نشده است و داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای از مقالات پژوهشی و سایت‌های معتبر جمع‌آوری شده‌اند. در این پژوهش، عملکرد ۶۵ ورزشکار اعزامی در قالب ۱۶ رشته ورزشی شامل والیبال، بسکتبال، شمشیربازی، کشتی، کاراته، وزنه‌برداری، دو و میدانی، تیراندازی، بوکس، تکواندو، بدمینتون، تیس روی میز، تیراندازی با کمان، دوچرخه‌سواری، شنا و قایقرانی، در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو ارزیابی و تحلیل شده است.

یافته‌ها: عملکرد کاروان ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو از نظر کمی (تعداد مدال کسب‌شده) در رتبه سوم بعد از ۲۰۱۲ لندن و ۲۰۱۶ ریو و همراه با ۱۹۵۲ هلسینکی (بدون داشتن مدال طلا) قرار می‌گیرد و از حیث کیفی بعد از المپیک ۲۰۱۲ لندن در رتبه دوم قرار می‌گیرد، به تعبیری کاروان کشورمان در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو دومین نتیجه کیفی در تاریخ ورزش ایران را در بازی‌های المپیک تابستانی به دست آورده است.

اصالت/ارزش افزوده علمی: در انتها تک به تک رشته‌های حاضر در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو مورد ارزیابی قرار گرفتند و پیشنهادهایی مثل حضور مربی بدن‌ساز و روان‌شناس، اصلاح رویه‌های برگزاری اردوها، جوان‌گرایی و پشتوانه سازی برای ایجاد فضای رقابت، توجه ویژه به بانوان، تامین تجهیزات برای استان‌های مستعد و ... برای حضور در دوره بعدی بازی‌ها ارایه شد.

کلیدواژه‌ها: توکیو، بازی‌های المپیک، تحلیل، عملکرد.

۱- مقدمه

امروزه، رویدادهای بزرگ ورزشی در کانون توجه جهانیان قرار دارند. در واقع، ابر رویدادهای ورزشی صحنه‌هایی برای هنرنمایی ورزشکاران نخبه هستند تا بتوانند مهارت‌های خود را به نمایش بگذارند و هم‌چنین، این رویدادها به کشور میزبان و ورزشکاران سایر کشورهای جهان کمک می‌کنند تا هویت و فرهنگ ملی خود را به تمام مردم جهان بشناسانند و با موفقیت و کسب مدال، باعث ایجاد غرور ملی، انسجام و توسعه ورزشی در کشور خود شوند [1]. بازی‌های المپیک پر بیننده‌ترین و مهم‌ترین رویداد روی زمین است. پیش‌بینی می‌شد که بیش از نیمی از جمعیت جهان بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو را مشاهده کنند [2]. امروزه، رویدادهای بزرگ ورزشی در کانون توجه جهانیان قرار

* نویسنده مسئول

meysam.rahimizadeh@gmail.com

<http://dorl.net/dor/20.1001.1.28211960.1402.2.1.5.4>

دارند. در واقع، ابر رویدادهای ورزشی صحنه‌هایی برای هنرنمایی ورزشکاران نخبه هستند تا بتوانند مهارت‌های خود را به نمایش بگذارند [1]. المپیک ۲۰۲۰ توکیو سی‌ودومین دوره بازی‌های المپیک مدرن بود که در پی شیوع کرونا با یک وقفه یک ساله برگزار شد تا از این لحاظ در تاریخ بی‌نظیر باشد [3]. ۱۱۰۹۰ ورزشکار و ۶ هزار همراه (مری سرپرست و کادر رسمی کاروان‌ها) در دهکده به‌تواپ اقامت کرده، تمرین نمودند، مسابقه دادند و خداحافظی کردند. ژاپن از توکیو ۲۰۲۰ برای ترسیم مجدد این کشور به‌عنوان یک مقصد امن و متمایز از نظر فرهنگی استفاده کرد [4]. پیر دو کویرتن به فلسفه زندگی مبتنی بر هماهنگی جسم، اراده و ذهن و متحد کردن ورزش، فرهنگ و آموزش اعتقاد داشت و هدفش احیای بازی‌های المپیک باستان بود. با این هدف بود که کویرتن در سال ۱۸۹۴ یک کنگره بین‌المللی در دانشگاه سوربن پاریس ترتیب داد و در آن‌جا پیشنهاد خود را برای احیای بازی‌های المپیک ارایه کرد. تصمیم او برای انجام این کار در ۲۳ ژوئن ۱۸۹۴ گرفته شد. به‌اتفاق آرا موافقت شد که اولین دوره بازی‌های المپیک مدرن دو سال بعد در المپیا یونان برگزار شود. از آن زمان، بازی‌های المپیک هر چهار سال یک بار در یکی از شهرهای جهان برگزار می‌شود (دوره‌های ۱۹۱۶، ۱۹۴۰ و ۱۹۴۴ به دلیل جنگ‌های جهانی اول و دوم برگزار نشد) و از زمان اولین دوره، تعداد ورزشکاران افزایش یافته است [5]. یکی از موارد مهم و موردتوجه برنامه‌ریزان ورزشی، فتح سکوه‌های بین‌المللی و افتخارآفرینی در ورزش است که از راه سرمایه‌گذاری در تیم‌های ملی می‌تواند به آن دست یابند. کسب عنوان در رویدادهای ورزشی بزرگ و بین‌المللی که در کانون توجه بسیاری از کشورها قرار دارد، می‌تواند شرایط اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی یک جامعه را تحت تاثیر قرار دهد؛ از این رو، بسیاری از کشورها در تلاش هستند با برنامه‌ریزی، ورزشکارانی را آماده و روانه مسابقات کنند که موفقیت آن‌ها را در رویدادهای بزرگ تضمین کنند [6].

از طرفی اولین تلاش‌ها برای سنجش عملکرد بازی‌های المپیک کاملاً بر بعد اقتصادی متمرکز بود. از دهه ۱۹۸۰، مشاوران و دانشگاهیان مطالعات تاثیرات اقتصادی متعددی را انجام داده‌اند که بیش‌تر آن‌ها که اغلب برای توجیه پیشنهاد میزبانی بود به سفارش طرفداران بازی‌ها بوده و به‌سرعت توسط شرکت‌های مشاوره انجام شد [7].

با توجه به ظهور ویروسی خطرناک، بر روی کره زمین و تحت تاثیر قرار گرفتن کلیه رفتارهای اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در جهان، تحولی کلی در زندگی عموم افراد بشر ایجاد شد، که صنعت ورزش نیز از این قاعده مستثنی نبود. این ویروس در اواخر ماه دسامبر ۲۰۱۹، در ووهان چین شیوع پیدا کرد و به دلیل ناشناخته بودن، سرعت بالای انتقال بیماری و غیرقابل کنترل بودن، برگزاری بسیاری از رویدادهای بزرگ جهان مانند المپیک را تحت تاثیر قرار داد. در تاریخ بازی‌های المپیک، اولین باری است که بازی‌های المپیک به دلیل شیوع یک بیماری، به تعویق افتاده است [8]. در آغاز سال ۲۰۲۱ میلادی کمیته بین‌المللی المپیک از عزم خود و دولت ژاپن برای برگزاری قطعی بازی‌ها سخن گفت اما نگاه تردیدآمیز مردم ژاپن و سایر کشورها و احتیاط برگزارکنندگان ژاپنی مسابقات هم‌چنان اطمینان محض به برگزاری را زیر سوال می‌برد. به‌تدریج با شروع دوباره مسابقات کسب سهمیه، حمایت کشورهای قدرتمند اقتصادی (گروه ۲۰) از برگزاری مسابقات و سخت‌گیرانه‌تر کردن پروتکل‌های بهداشتی این اطمینان محقق شد اما زمان کافی برای آمادگی کامل ورزشکاران و تیم‌ها را در اختیار نمی‌گذاشت به‌ویژه اینکه در فدراسیون‌های بین‌المللی که سهمیه ورزشکار بیش‌تری داشتند، هنوز مسابقات کسب سهمیه به پایان نرسیده بود.

تا به امروز تحقیقات زیادی بر روی عملکرد کاروان‌های ورزشی ایران در رویدادهای بزرگ انجام شده است که می‌توان به چند مورد از آن‌ها اشاره کرد. عیدی و عسگری [9] در تحقیقی با عنوان ارزیابی عملکرد ایران در بازی‌های المپیک در مقایسه با رقبا به این نتایج رسیدند که با استفاده از اسناد و مدارک موجود، رتبه‌بندی و مدال‌های کسب‌شده ورزشکاران ایرانی در ۱۵ دوره حضور در بازی‌های المپیک تابستانی (۱۹۴۸ تا ۲۰۱۲) را بررسی کرده و آن را با عملکرد ۳ کشور آسیایی دیگر به‌عنوان رقبای ایران در بازی‌های المپیک مورد مقایسه قرار دهند. از مهم‌ترین یافته‌های این پژوهش می‌توان به نوسانات عملکرد ایران در بازی‌های المپیک در مقایسه با دیگر رقبا اشاره کرد؛ به‌طوری‌که نمودار عملکرد ایران، سینوسی شکل بوده و فاقد ثبات است. هم‌چنین، بهترین رشته ورزشی ایران در بازی‌های المپیک، رشته کشتی است و رشته‌های وزنه‌برداری، تکواندو و دو و میدانی از دیگر رشته‌های مدال‌آور ایران در المپیک می‌باشند. ایران به‌عنوان پنجمین کشور قدرتمند آسیایی بعد از چین، ژاپن، کره جنوبی و قزاقستان قرار گرفته است. زنجیرچی و همکاران [10] در تحقیقی با عنوان ارزیابی کارایی ۶۴ ساله کاروان ورزشی جمهوری اسلامی ایران در بازی‌های المپیک با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها به این نتایج رسیدند که عملکرد کاروان ایران تنها در بازی‌های المپیک سال ۱۹۵۶ کارا و در سایر سال‌ها ناکارا بوده است. هم‌چنین یافته‌ها نشان داد کاروان ورزشی ایران در المپیک ۱۹۶۴ لندن کم‌ترین کارایی را داشته است.

زارعیان و همکاران [1] در پژوهشی با عنوان تحلیل عملکرد کاروان ورزشی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریودوژانیرو به این نتایج رسیدند که از دیدگاه صاحب‌نظران رشته‌های ورزشی، عملکرد ایران در برخی رشته‌ها مانند وزنه‌برداری، کشتی آزاد، شمشیربازی و والیبال از وضعیت مطلوبی برخوردار بوده است؛ اما در رشته‌های تکواندو، بوکس، تیراندازی با تفنگ، تیر و کمان، جودو و دو و میدانی وضعیت مناسبی نداشته است. هم‌چنین، بر اساس عقیده صاحب‌نظران، عملکرد برخی رشته‌ها مانند تنیس روی میز، دوچرخه‌سواری و شنا از قبل قابل پیش‌بینی بوده است و امید چندانی به کسب موفقیت نبوده است. درنهایت، به مدیران ورزش کشور پیشنهاد می‌شود با پشتیبانی و حمایت همه‌جانبه از فدراسیون‌های موفق و ناموفق در المپیک ۲۰۱۶ ریو، زمینه حضور قدرتمند و باثباتی را در بازی‌های المپیک آینده فراهم آورند.

هم‌چنین بهرامی و عسگری [11] در تحقیقی با عنوان پیش‌بینی عملکرد کشورهای آسیایی در بازی‌های المپیک بر اساس عملکرد گذشته به این نتایج رسیدند که یافته‌ها نشان داد که مجموع مدال‌های کسب‌شده توسط کشورهای آسیایی در بازی‌های المپیک پیشین و رقابت‌های قهرمانی جهان بر مجموع مدال‌های کسب‌شده توسط آن‌ها در بازی‌های المپیک آتی تاثیر مثبت و معناداری داشت؛ با این حال، مجموع مدال‌های کسب‌شده توسط کشورهای آسیایی در بازی‌های آسیایی تاثیر معناداری بر عملکرد آن‌ها در بازی‌های المپیک آتی نداشت. درنهایت، مجموع مدال‌های کسب‌شده توسط کشورهای آسیایی در بازی‌های المپیک پیشین تاثیر مثبت و معناداری بر مجموع مدال‌های کسب‌شده توسط آن‌ها در رقابت‌های قهرمانی جهان و بازی‌های آسیایی داشت.

نیکولز و همکاران [12] در مقاله‌ای به تجزیه و تحلیل عملکرد تمرین در المپیک و پارا المپیک پرداختند. محققان بیان کردند که فلسفه مربی‌گری، بازخورد مثبت مربی، اهداف تمرین، سن یا سطح ورزشکار هم بر عملکرد ورزشکاران المپیک و هم ورزشکاران پارا المپیک تاثیرگذار است. با توجه به اینکه عملکرد کشورها در هر دوره از بازی‌های المپیک متفاوت است، باید هر دوره ارزیابی به صورت علمی انجام گردد تا با شناسایی نقاط قوت و ضعف، برای حضور هر چه بهتر در بازی‌های المپیک دور بعد و هم‌چنین بازی‌های آسیایی برنامه‌ریزی کرد. از طرفی با توجه به اهمیت مساله ارزیابی برای بهبود عملکرد هر سازمانی و هم‌چنین مهم بودن موضوع المپیک برای ورزش هر کشوری و البته تحقیقات اندک در زمینه ارزیابی توصیفی کاروان ورزشی ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو، در این پژوهش عملکرد کاروان ورزشی ایران در بازی‌های ۲۰۲۰ توکیو ارزیابی و بررسی شده است و سعی شده است در خصوص عملکرد هر رشته‌ای به صورت تخصصی بحث شود و ارزیابی صورت گیرد تا برای برنامه‌ریزی‌های آتی در خصوص اعزام ورزشکاران و رشته‌های شرکت‌کننده در دوره‌های بعد بهتر تصمیم گرفت.

روش شناسی

این پژوهش، توصیفی تحلیلی بوده و از نوع گذشته‌نگر می‌باشد. در این پژوهش از ابزار خاصی استفاده نشده است و داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای از مقالات پژوهشی و سایت‌های معتبر جمع‌آوری شده‌اند. در این پژوهش، عملکرد ۶۵ ورزشکار اعزامی در قالب ۱۶ رشته ورزشی شامل والیبال، بسکتبال، شمشیربازی، کشتی، کاراته، وزنه‌برداری، دو و میدانی، تیراندازی، بوکس، تکواندو، بدمینتون، تنیس روی میز، تیراندازی با کمان، دوچرخه‌سواری، شنا و قایقرانی، در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو ارزیابی توصیفی و تحلیل شده است.

نتایج

سه‌میه‌های کسب‌شده در مسابقات انتخابی بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱- جدول کسب سه‌میه‌های ورزش ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو.

Table 1- The table of Iran's sports quotas in the 2020 Tokyo Olympics.

ردیف	رشته ورزشی	سه‌میه زنان	سه‌میه مردان	جمع سه‌میه	سه‌میه اعزامی	علت حذف
1	والیبال	-	12	12	12	-
2	بسکتبال	-	12	12	12	-
3	شمشیربازی	-	4	4	4	-
4	کشتی	-	11	11	11	-

جدول ۱- ادامه.

Table 1- Continued.

ردیف	رشته ورزشی	سهمیه زنان	سهمیه مردان	جمع سهمیه	سهمیه اعزامی	علت حذف
5	کاراته	2	2	4	3	مثبت شدن تست دوپینگ یکی از سهمیه‌های مرد
6	وزنه‌برداری	1	2	3	2	مصدومیت ورزشکار خانم
7	دو و میدانی	1	3	4	3	تست مثبت کرونا سهمیه مرد
8	تیراندازی	4	2	6	6	-
9	بوکس	-	2	2	2	-
10	تکواندو	1	2	3	3	-
11	بدمینتون	1	-	1	1	-
12	تنیس روی میز	-	1	1	1	-
13	تیراندازی با کمان	-	1	1	1	-
14	دوچرخه‌سواری	-	1	1	1	-
15	شنا	-	1	1	1	-
16	قایقرانی	1	1	2	2	-
جمع		11	57	68	65	

همان‌گونه که مشاهده می‌شود سه نفر از ورزشکاران علی‌رغم کسب سهمیه نتوانستند در این بازی‌ها حضور یابند. در کاراته به دلیل مثبت شدن دوپینگ یک ورزشکار مرد و در دو و میدانی مثبت بودن تست PCR ورزشکار دیگر و مصدومیت یکی از خانم‌ها که در وزنه‌برداری کسب سهمیه کرده بود، مانع حضورش در المپیک ۲۰۲۰ توکیو شد.

عملکرد کاروان

عملکرد کاروان در مقایسه موضوع‌های ذیل موردبررسی قرار گرفته است.

۱. در مقایسه با سایر کشورهای شرکت‌کننده.
۲. در مقایسه با عملکرد دوره‌های گذشته.
۳. در مقایسه با عملکرد کشورهای آسیایی.
۴. در مقایسه با کشورهای منطقه.

با نگاهی به جدول مدال‌های توزیع‌شده (جدول ۲) مشخص می‌شود که:

۱. فقط ۹۳ کشور معادل ۴۵/۱% کشورهای شرکت‌کننده موفق به کسب مدال گردیده‌اند.
۲. فقط ۶۵ کشور معادل ۳۱/۶% کشورهای شرکت‌کننده موفق به کسب مدال طلا گردیده‌اند.
۳. فقط ۶۹/۹% کشورهایی که مدال گرفته‌اند موفق به کسب مدال طلا شده‌اند.
۴. ۹۳ کشور مدال گرفته‌اند.
۵. ۱۱۳ کشور بدون مدال از بازی‌های به کشورشان برگشته‌اند.
۶. ۱۳ کشور از قاره آمریکا مدال گرفتند و ۲۲ کشور بدون مدال.
۷. ۳۹ کشور از قاره اروپا مدال گرفتند و ۱۱ کشور بدون مدال.
۸. ۲۲ کشور از قاره آسیا مدال گرفتند و ۲۲ کشور بدون مدال.
۹. ۱۶ کشور از قاره آفریقا مدال گرفتند و ۴۰ کشور بدون مدال.
۱۰. ۳ کشور از قاره اقیانوسیه مدال گرفتند و ۱۴ کشور بدون مدال.

در مقایسه با سایر کشورهای شرکت‌کننده به آمار ذیل توجه کنید:

جدول ۲- کلیاتی از رویداد.

Table 2- Overview of the event.

تعداد کشورهای حاضر به همراه تیم پناه جویان در المپیک ۲۰۲۰	تعداد ورزشکاران شرکت کننده	توزیع شده	پیش بینی شده	توزیع شده
۲۰۶ کشور	۱۱۰۹۰ نفر	340	339	طلا
		338	339	نقره
		402	402	برنز
		1076	1076	جمع

نسبت های حاصله	
1	تعداد مدال حاضر به ازای هر کشور
2	تعداد مدال طلا به ازای هر کشور
3	تعداد مدال نقره به ازای هر کشور
4	تعداد مدال برنز به ازای هر کشور
5	تعداد ورزشکاران حاضر به ازای یک مدال
6	تعداد ورزشکاران حاضر به ازای یک مدال طلا
7	تعداد ورزشکاران حاضر به ازای یک مدال نقره
8	تعداد ورزشکاران حاضر به ازای یک مدال برنز

جدول ۳- کشورهای دارای رتبه پایین تر از ایران با ورزشکاران شرکت کننده بیشتر.

Table 3- Countries ranked lower than Iran with more participating athletes.

ردیف	کشور	تعداد سهمیه ها	جایگاه	طلا	نقره	برنز	مجموع	رنگ با تعداد مدال
1	آرژانتین	173	72	0	1	2	3	60
2	بلاروس	103	45	1	3	3	7	33
3	شیلی	58	-	-	-	-	-	-
4	کلمبیا	71	66	0	4	1	5	42
5	دومینیک	60	68	0	3	2	5	42
6	مصر	132	54	1	1	4	6	39
7	نیجریه	52	74	0	1	1	2	66
8	اسرائیل	90	39	2	0	2	4	47
9	ایرلند	116	39	2	0	2	4	47
10	یونان	83	36	2	1	1	4	47
11	پرتغال	92	56	1	1	2	4	47
12	رومانی	101	46	1	3	0	4	47
13	افریقای جنوبی	169	52	1	2	0	3	60
14	ترکیه	108	35	2	2	9	13	20
15	اوکراین	155	44	1	6	12	19	16
16	بلژیک	121	29	3	1	3	7	33
17	صربستان	86	28	3	1	5	9	26

— آرژانتین با ۱۳۷ سهمیه، از رتبه ۲۷ در دوره قبل به رتبه ۷۲ تنزل کرده است

— کلمبیا با ۷۱ سهمیه از رتبه ۲۳ در دوره قبل به جایگاه ۶۶ تنزل کرده است.

— یونان با ۸۳ سهمیه از جایگاه ۲۶ در دوره قبل به جایگاه ۳۶ تنزل پیدا کرده است.

— آفریقای جنوبی با ۶۹ سهمیه از جایگاه ۳۰ در دوره قبل به جایگاه ۵۲ تنزل کرده است.

— کره جنوبی از جایگاه ۸ در دوره قبل به جایگاه ۱۶ پایین آمده است و از پاکستان از رتبه ۲۱ در دوره قبل به ۳۲ تنزل پیدا کرده است. ژاپن از رتبه ۶ در دوره

قبل به رتبه ۳، استرالیا از رتبه ۱۰ در دوره قبل به رتبه ۶، هلند از رتبه ۱۱ در دوره قبل به رتبه ۷، کانادا از رتبه ۲۰ در دوره قبل به رتبه ۱۱، کوبا از رتبه ۱۸

در دوره قبل به رتبه ۱۴، لهستان از رتبه ۳۳ در دوره قبل به رتبه ۱۷، نروژ از رتبه ۷۴ در دوره قبل به رتبه ۲۰، بلغارستان از رتبه ۶۵ در دوره قبل به رتبه ۳۰

صعود کرده اند.

نگاهی به تولید ناخالص داخلی کشورها برحسب سرانه اعلام شده از طرف بانک جهانی و سازمان ملل در آمار سال ۲۰۱۹ که برای تولید ناخالص داخلی برحسب سرانه (*GDP per Capita*) فهرستی از کشورهای جهان را منتشر کرده که ایران در رتبه ۹۹ قرار گرفته است. در جدول ۴ جایگاه کشورهای برتر در بازی‌های المپیک به شرح ذیل می‌باشد:

جدول ۴- جایگاه کشورها بر اساس GDP و جایگاه المپیک.
Table 4- The position of countries based on GDP and Olympic position.

ردیف	کشور	جایگاه در المپیک	جایگاه در فهرست GDP
1	سوئیس	24	1
2	نروژ	20	3
3	آمریکا	1	10
4	دانمارک	25	12
5	استرالیا	6	15
6	سوئد	23	16
7	هلند	7	17
8	آلمان	9	24
9	کانادا	11	26
10	نیوزلند	13	28
11	بریتانیا	4	29
12	فرانسه	8	30
13	ژاپن	3	31
14	ایتالیا	10	36
15	کره جنوبی	16	37
16	اسپانیا	22	43
17	چک	18	51
18	مجارستان	15	63
19	لهستان	17	65
20	کرواسی	26	67
21	چین	2	76
22	روسیه	5	78
23	کوبا	14	89

همان‌طور که مشخص است سرانه ۲۳ کشور که از نظر تولید ناخالص داخلی از کشور ایران بالاتر هستند در جدول ۴ آمده است و درعین حال در این فهرست برزیل در رتبه ۱۰۴، جامائیکا در رتبه ۱۱۴ و کنیا در رتبه ۱۶۵ هستند اما در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو جایگاه بهتری به دست آورده‌اند، کشورهای مندرج در جدول ۵ که رتبه بهتر در فهرست سازمان ملل و بانک جهانی دارند در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو جایگاه نازل‌تری نسبت به ایران کسب کرده‌اند.

جدول ۵- جایگاه ۲۰ کشور در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو GDP.
Table 5- Ranking of 20 countries in Tokyo 2020 Olympic Games GDP.

ردیف	کشور	جایگاه در بازی‌های المپیک	جایگاه در فهرست GDP
1	ایرلند	39	7
2	فنلاند	85	19
3	اتریش	53	20
4	هنگ کنگ	49	23
5	بلژیک	25	29
6	رژیم صهیونیستی	40	27
7	چین تایپه	34	39
8	پرتغال	57	53

Table 5- Continued.

ردیف	کشور	جایگاه در بازی‌های المپیک	جایگاه در فهرست GDP
9	عربستان سعودی	77	54
10	لیتوانی	77	56
11	لاتویا	59	61
12	رومانی	46	73
13	مالزی	74	79
14	بلغارستان	30	81
15	قزاقستان	83	84
16	ترکیه	35	88
17	مکزیک	84	90
18	گرانادا	86	92
19	آرژانتین	72	93
20	صربستان	28	96
21	ایران	27	99

نگاهی به کسب سهمیه‌های بیش‌تر

در جدول ۶ تعداد سهمیه کسب‌شده توسط ۸ کشور که در زمره برترین‌ها هستند به تفکیک جنسیت آورده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود کشورهای آمریکا، بریتانیا، چین، نیوزلند و کانادا سهمیه‌های بیش‌تری در قسمت زنان داشته‌اند که همین امر در کسب مدال‌های آنان تاثیر بیش‌تری داشته است.

سرمایه‌گذاری در ورزش قهرمانی بانوان و همین‌طور رشته‌های پرمدال باید از راهبردهای اصلی ورزش ایران برای دوره‌های بعد باشد.

جدول ۶- سهمیه کسب‌شده برخی کشورها.

Table 6- The quota obtained by some countries.

ردیف	کشور	مردان	زنان	مجموع
1	آمریکا	284	329	613
2	ژاپن	313	277	590
3	بریتانیا	227	261	488
4	چین	133	298	431
5	آلمان	237	165	402
6	فرانسه	212	168	380
7	نیوزلند	175	201	376
8	کانادا	146	225	371

این در حالی است که در این دوره ۵۷۱۲ ورزشکار مرد (۵۱/۵%) و ۵۳۷۸ ورزشکار زن (۴۸/۵%) حضور داشته‌اند و کاروان ایران با ۵۵ ورزشکار مرد (۸۵%) و ۱۰ ورزشکار خانم (۱۵%) در رقابت‌ها حضور داشت که فاصله چشم‌گیری از نظر حضور بانوان با دیگر کشورها دارد.

در مقایسه با عملکرد دوره‌های گذشته

جدول ۷ عملکرد ایران از نظر کسب مدال در دوره‌های گذشته با بازی‌های المپیک را نشان می‌دهد.

جدول ۷- عملکرد ایران در دوره‌های گذشته.

Table 7- Iran's performance in the past periods.

ردیف	دوره	مدال‌های کسب‌شده				تعداد کشورهای شرکت‌کننده
		طلا	نقره	برنز	مجموع	
1	۱۹۰۰ پاریس	-	-	-	-	24
2	۱۹۴۸ لندن	-	-	1	1	34
3	۱۹۵۲ هلسینکی	-	3	4	7	30
4	۱۹۵۶ ملبورن	2	2	1	5	14
5	۱۹۶۰ رم	-	1	3	4	27
6	۱۹۶۴ توکیو	-	-	2	2	34
7	۱۹۶۸ مکزیکوسیتی	2	1	2	5	19
8	۱۹۷۲ مونیخ	-	2	1	3	28
9	۱۹۷۶ مونترال	-	1	1	2	33
10	۱۹۸۸ سئول	-	-	1	1	36
11	۱۹۹۲ بارسلون	-	1	2	3	47
12	۱۹۹۶ آتلانتا	1	1	1	3	43
13	۲۰۰۰ سیدنی	3	-	1	4	27
14	۲۰۰۴ آتن	2	2	2	6	29
15	۲۰۰۸ پکن	1	-	1	2	51
16	۲۰۱۲ لندن	7	5	1	13	12
17	۲۰۱۶ ریودوژانیرو	3	1	4	8	25
18	۲۰۲۰ توکیو	3	2	2	7	27

۶۰

در این جدول عملکرد کاروان ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو از نظر کمی (تعداد مدال کسب‌شده) در رتبه سوم بعد از ۲۰۱۲ لندن و ۲۰۱۶ ریو و همراه با ۱۹۵۲ هلسینکی (بدون داشتن مدال طلا) قرار می‌گیرد و از حیث کیفی بعد از المپیک ۲۰۱۲ لندن در رتبه دوم قرار می‌گیرد، یعنی کاروان کشورمان در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو دومین نتیجه کیفی در تاریخ ورزش ایران را در بازی‌های المپیک تابستانی به دست آورده است. ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۰۰ سیدنی و المپیک ۲۰۱۶ ریودوژانیرو هم موفق به کسب ۳ مدال طلا شده است، اما در ۲۰۲۰ توکیو تعداد مدال‌های نقره نسبت به دو دوره ذکرشده بیش تر بوده و از نظر کیفی کاروان عملکرد مطلوبی داشته است.

از آنجایی که از بازی‌های المپیک ۱۹۸۸ سئول شاهد رشد چشم‌گیر تعداد کشورها و ورزشکاران و فرایند کسب سهمیه هستیم ارزیابی عملکرد ایران در این دوره زمانی تا المپیک ۲۰۲۰ توکیو می‌تواند واقعی‌تر باشد.

جدول ۸- مدال‌های کسب‌شده توسط ایران در المپیک (۱۹۴۸-۲۰۲۰).

Table 8- Medals won by Iran in the Olympics (1948-2020).

ردیف	رشته ورزشی	مدال‌های کسب‌شده				اولین دوره کسب مدال
		طلا	نقره	برنز	مجموع	
1	کشتی آزاد	7	14	17	38	هلسینکی ۱۹۵۲
2	وزنه‌برداری	9	6	5	20	لندن ۱۹۴۸
3	کشتی فرنگی	4	1	4	9	مونیخ ۱۹۷۲
4	تکواندو	2	1	3	6	سیدنی ۲۰۰۰
5	کاراته	1	-	-	1	توکیو ۲۰۲۰+۱
6	تیراندازی	1	-	-	1	توکیو ۲۰۲۰+۱
7	دو و میدانی	-	1	-	1	لندن ۲۰۱۲

این جدول علاوه بر اهمیت تاثیر رشته‌های کشتی آزاد، کشتی فرنگی و وزنه‌برداری بر عملکرد کاروان‌های کشورمان در طول حضور در بازی‌های المپیک، روند افزایش رشته‌های مدال‌آور را نشان می‌دهد؛ در حقیقت بعد از دو حضور اولیه (۱۹۴۸ و ۱۹۵۲) ایران ۲۰ سال منتظر ماند تا کشتی فرنگی در المپیک ۱۹۷۲ مونیخ هم مدال گرفت و سپس ۲۸ سال طول کشید تا تکواندو در المپیک ۲۰۰۰ سیدنی به

جمع مدال‌آوران المپیک برای کشورمان پیوست و ۱۲ سال بعد در المپیک ۲۰۱۲ لندن دو و میدانی به لیست مدال‌آوران اضافه شد و ۹ سال بعد دو رشته دیگر به جمع مدال‌آوران ایران در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو با کسب مدال طلا اضافه شدند که یک دستاورد مثبت تلقی می‌شود.

ذکر این نکته خالی از لطف نیست کشورمان در یک دهه گذشته (۲۰۱۰-۲۰۲۰) در بازی‌های آسیایی به میانگین تقریباً ۶۰ مدال که ۲۰ مدال آن طلا است رسیده و در بازی‌های المپیک هم ظرفیت خود را به نزدیک ۸ مدال و حداقل ۳ طلا افزایش داده است که در این دوره هم عملکرد کاروان در این محدوده بوده که با توجه به تاثیرات تحریم‌ها و کرونا قابل توجه و مطلوب ارزیابی می‌شود.

نکته حایز اهمیت آن که ۸۸٪ از مدال‌های کسب‌شده ایران در المپیک تاکنون (۲۰۲۰) در دو رشته کشتی و وزنه‌برداری می‌باشد که این نکته با توجه به کاهش اوزان هر دو رشته به‌عنوان یک تهدید برای ورزش ایران تلقی خواهد شد.

کسب مدال طلا در رشته‌های تیراندازی و کاراته و نزدیک شدن به کسب مدال در شمشیربازی می‌تواند لزوم اهمیت به رشته‌های دیگر را دوچندان نماید.

مقایسه با عملکرد کشورهای آسیایی

در جدول ۹ ضمن تبیین عملکرد ۳۰ کشور اول در جایگاه رده‌بندی، جایگاه و عملکرد سایر کشورهای آسیایی در ادامه آورده شده است.

جدول ۹- عملکرد کشورهای آسیایی و ۳۰ کشور اول.

Table 9- Performance of Asian countries and top 30 countries.

تعداد سهمیه‌ها	جایگاه	کشور	طلا	نقره	برنز	مجموع	جایگاه برحسب تعداد مدال
621	1	آمریکا	39	41	33	113	1
431	2	چین	38	32	18	88	2
552	3	ژاپن	27	14	17	58	5
376	4	بریتانیا	22	21	22	65	4
336	5	روسیه	20	28	23	71	3
482	6	استرالیا	17	7	22	46	6
278	7	هلند	10	12	14	36	9
391	8	فرانسه	10	12	11	33	10
403	9	آلمان	10	11	16	37	8
377	10	ایتالیا	10	10	20	40	7
381	11	کانادا	7	6	11	24	11
312	12	برزیل	7	6	8	21	12
220	13	نیوزیلند	7	6	7	20	13
67	14	کوبا	7	3	5	15	18
171	15	مجارستان	6	7	7	20	13
237	16	کره جنوبی	6	4	10	20	13
311	17	لهستان	4	5	5	14	19
114	18	چک	4	4	3	11	23
87	19	کنیا	4	4	2	10	25
91	20	نروژ	4	2	2	8	29
59	21	جامائیکا	4	1	4	9	26
328	22	اسپانیا	3	8	6	17	17
131	23	سوئد	3	6	0	9	26
114	24	سوئیس	3	4	6	13	20
107	25	دانمارک	3	4	4	11	23
60	26	کروواسی	3	3	2	8	29
65	27	ایران	3	2	2	7	33
87	28	صربستان	3	1	5	9	26

Table 9- Continued.

تعداد سهمیه‌ها	جایگاه	کشور	طلا	نقره	برنز	مجموع	جایگاه برحسب تعداد مدال
122	29	بلژیک	3	1	3	7	33
42	30	بلغارستان	3	1	2	6	39
67	32	ازبکستان	3	0	2	5	42
68	34	چین تایپه	2	4	6	12	22
16	41	قطر	2	0	1	3	60
121	48	هند	1	2	4	7	33
43	49	هنگ کنگ	1	2	3	6	39
19	50	فیلیپین	1	2	1	4	47
28	55	اندونزی	1	1	3	5	42
41	59	تایلند	1	0	1	2	66
16	70	قرقیزستان	1	2	1	3	60
42	71	مغولستان	0	1	3	4	47
14	74	اردن	0	1	1	2	66
30	74	مالزی	0	1	1	2	66
32	77	بحرین	0	1	0	1	77
28	77	عربستان سعودی	-	1	-	1	77
9	77	ترکمنستان	-	1	-	1	77
97	83	قزاقستان	-	-	8	8	29
10	86	کویت	-	-	1	1	77
6	86	سوریه	-	-	1	1	77

۱. ایران در میان کشورهای آسیایی رتبه چهارم است.

۲. ۲۲ کشور آسیایی مدال گرفته‌اند.

۳. ۱۲ کشور آسیایی مدال طلا گرفته‌اند.

۴. در بین ۳۰ کشور اول در جدول رده‌بندی المپیک ۲۰۲۰ توکیو از قاره اروپا ۱۸ کشور، قاره آمریکا ۵ کشور، قاره آسیا ۴ کشور، قاره اقیانوسیه ۲ کشور و قاره آفریقا یک کشور قرار دارند.

۵. در مجموع مدال کسب‌شده توسط هر کشور در بین آسیایی‌ها، ایران در رتبه ۶ همراه هند قرار گرفته و به ترتیب چین، ژاپن، کره جنوبی، چین تایپه و قزاقستان رتبه‌های اول تا پنجم هستند.

۶. ۸ کشور اول اقتصاد جهان در سال ۲۰۲۰ جزو ۱۰ کشور اول بازی‌های بوده و کشورهای هند (رتبه ۴۸) و کانادا (رتبه ۱۱) را کسب کرده‌اند و کشورهای استرالیا (رتبه ۶) و هلند (رتبه ۷) بازی‌ها را کسب کرده‌اند که در بین ۱۰ اقتصاد برتر جهان نیستند.

مقایسه با کشورهای منطقه

در مقایسه با کشورهای منطقه آسیای مرکزی اکثر کشورهای این منطقه جایگاهشان در جدول المپیک ۲۰۲۰ توکیو نسبت به کشورمان پایین‌تر است. در جدول ۱۰ کشورهای گرجستان، ترکیه، آذربایجان و ارمنستان جایگاهی پایین‌تر از ایران دارند.

جدول ۱۰- عملکرد کشورهای منطقه.

Table 10- The performance of countries in the region.

ردیف	کشور	جایگاه	مدال کسب‌شده	تعداد سهمیه‌ها	رتبه برحسب	تعداد رشته‌های
			طلا	مجموع	مجموع مدال‌ها	حاضر
1	ایران	27	3	2	2	7
2	گرجستان	33	2	5	1	8
3	ترکیه	35	2	2	9	13
4	آذربایجان	67	-	3	4	7
5	ارمنستان	69	-	2	2	4

- در رده‌بندی المپیک، جایگاه ایران در بین کشورهای همسایه در موقعیت ممتازی قرار دارد.
- در مجموع مدال‌های کسب‌شده (بدون توجه به مرغوبیت) ترکیه وضعیت بهتری دارد.
- در میزان سهمیه‌های کسب‌شده ایران بعد از ترکیه در رتبه دوم قرار دارد اما در عملکرد ورزشکاران ایرانی موفق‌تر بوده‌اند.

۳- بحث و نتیجه‌گیری

در بررسی عملکرد فدراسیون‌ها در مقوله کسب سهمیه نکات ذیل قابل توجه است:

۱. رشته‌های والیبال، بسکتبال، شمشیربازی، کشتی، وزنه‌برداری، تیراندازی و کاراته سهمیه مناسب به‌دست آوردند.
۲. رشته‌های تنیس روی میز، بدمینتون، دوچرخه‌سواری و شنا هنوز دارای توانمندی کسب سهمیه بیش‌تر نیستند.
۳. بوکس و واترپلو به دلیل تغییر برنامه‌های فدراسیون جهانی از کسب سهمیه یا افزایش آن بازماندند.
۴. دو و میدانی در برخی مواد، تیراندازی با کمان و قایقرانی قابلیت افزایش سهمیه‌ها را داشتند که تاثیرات شیوع کرونا بر تغییر مکرر برنامه‌ها و مدیریت واکنشی فدراسیون‌ها این فرصت‌ها را از دست داد.
۵. در تکواندو با توجه به دو روش (۸ سهمیه از رنکینگ و یا ۴ سهمیه مستقیم از قاره‌ای) امکان کسب سهمیه‌های بیش‌تر وجود داشت که محقق نشد.
۶. در رشته‌های ذیل ظرفیت کسب سهمیه، به‌صورت بالقوه وجود داشته که به دلایلی تاکنون محقق نشده است:

- شنا: نیازمند کار مداوم و با استفاده از ظرفیت فنی مربیان خارجی یا اقامت شناگران در کشورهای صاحب سبک برای ارتقا سطح کیفی ایشان است تا در بازی‌های آسیایی صاحب مدال و در بازی‌های المپیک تعداد سهمیه‌ها افزایش پیدا کند.
- قایقرانی: نیازمند سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و حضور مربیان در برخی رشته‌ها و یا اعزام مربیان ایرانی به دوره‌های چندماهه است زیرا ظرفیت موفقیت را دارد.
- سوارکاری: بزرگ‌ترین مانع، هزینه‌ها است اما ظرفیت کسب سهمیه توسط ایرانی‌های ساکن اروپا وجود دارد که به برنامه‌ریزی و هماهنگی و تامین هزینه‌های مربوطه نیاز است.
- ژیمناستیک: علی‌رغم تلاش یک ژیمناست‌کار ایرانی (سعیدرضا کیخا) در مراحل پایانی با امتیاز بسیار ناچیزی از کسب سهمیه بازماند که ظرفیت کسب سهمیه در بازی‌های المپیک را داشت ضمن آنکه گوشه چشمی بر کسب مدال تک اسباب در بازی‌های آسیایی وجود دارد اما مدیریت اشتباه و چالش برانگیز فدراسیون مانع اصلی بود.
- دو و میدانی: در مواردی نظیر پرش ارتفاع، پرتاب وزنه و برخی دوها ظرفیت کسب سهمیه وجود داشت اما فدراسیون نیازمند برنامه جامع برای انسجام‌بخشی به آن‌ها است.
- بسکتبال: با توجه به حضور بسکتبال ۳×۳ امکان کسب سهمیه برای بانوان وجود داشت اما تعطیلی ۱۹ ماه و دوری از مسابقات و تمرینات مانع جدی بود.
- فوتبال: علی‌رغم ظرفیت بالایی که این رشته دارد، فدراسیون فوتبال تاکنون هیچ برنامه‌ای برای تیم امید برای حضور در بازی‌های آسیایی و انتخابی المپیک نداشته است، این رشته یکی از بالاترین ظرفیت‌های کسب سهمیه را دارد.
- هندبال: حضور قطب‌های جهانی متکی به بازیکنان دو تابعیتی (قطر، بحرین و کویت) یکی از دشوارترین مسیرها را در کنار کره جنوبی برای این رشته رقم زده است. هرچند وجود لژیونرهای ایرانی در اروپا شانس ایران را هم افزایش می‌دهد مدیریت تیم ملی یکی از بزرگ‌ترین برنامه‌های فدراسیون باید باشد. درباره سایر رشته‌های دارای شانس در بخش عملکرد رشته به رشته صحبت خواهد شد.

لازم به ذکر است ایران با کسب ۶۸ سهمیه در این بازی‌ها، رکورد کسب سهمیه را در تاریخ حضور در المپیک‌ها از ۱۹۴۸ تا ۲۰۲۰ تکیو بیش‌ترین سهمیه را به‌دست آورد.

در این دوره از بازی‌های المپیک کمتر از یک سوم تیم‌های شرکت‌کننده به مدال طلا رسیده‌اند که شامل ایران می‌شود در حالی که به ازای هر ۱۰/۳۰ نفر یک مدال وجود داشته است کاروان اعزامی با توجه به حضور ۶۵ ورزشکار به نسبت ۹/۳ رسیده است که از سطح میانگین احتمال کسب مدال نتیجه‌اش بهتر بوده است و این نسبت برای کسب یک مدال طلا به اجزای ۳۲/۶۱ نفر بوده که برای کاروان ایران نسبت ۲۱/۷ نفر به‌دست آمده است این نسبت‌ها در کسب مدال‌های نقره و برنز روایی دارد.

از طرف دیگر ۱۰ کشور اول بازی‌ها (که ۸ کشور آن جزو ده قدرت اقتصادی برتر جهان هستند) در مجموع مدال‌ها ۵۸۷ مدال (۵۴/۵%) از کل مدال‌ها) و ۲۰۳ مدال طلا (۶۰% از کل مدال‌های طلا) را به دست آورده‌اند؛ بنابراین، ۸۳ کشور مدال‌آور برای ۴۵/۵% مدال‌های باقی‌مانده رقابت کرده‌اند (۴۸۹ مدال).

۵۵ کشور دارای مدال طلا برای ۴۰% مدال‌های باقی‌مانده رقابت کرده‌اند (۱۳۶ مدال طلا) اهمیت این موضوع در این است که در بین کشورهای حاضر در جدول رده‌بندی، رقابت بین رتبه‌های یازدهم تا چهارم بسیار نزدیک و وابسته به یک مدال (حتی برنز) بوده و می‌تواند صعود یا نزول قابل توجهی را داشته باشد، به‌عنوان مثال کسب یک مدال طلای بیش‌تر برای کشورمان (مثلاً مدال حسن یزدانی) می‌توانست در جدول رده‌بندی هفت رتبه صعود در پی داشته باشد. در حالی که کسب دو مدال طلا برای استرالیا، هلند یا کانادا هیچ تغییری در جدول ایجاد نمی‌کرد. حضور برخی کشورها در جدول و جایگاهی که به دست آورده‌اند قابل توجه است نگاهی به جدول ۴ نشان می‌دهد که نزدیک به ۲۰ کشور که از نقطه‌نظر توانمندی ورزشی یا وسعت یا جمعیت یا توانمندی اقتصادی در وضعیت بهتری قرار داشته‌اند و اکثر آن‌ها سهمیه‌های بیش‌تری نسبت به ایران کسب کردند، در موقعیت ضعیف‌تری در جدول رده‌بندی قرار گرفته‌اند که البته در این جدول کشورهای آسیایی لحاظ نشده‌اند ضمن اینکه کشورهایی مانند الجزایر و کامرون هم اصلاً حضور ندارند. الجزایر از المپیک ۲۰۰۸ پکن تاکنون هیچ مدالی نگرفته و کامرون هم بعد از المپیک ۲۰۱۲ لندن روی نوار ناکامی حرکت می‌کند. عملکرد کاروان ایران در مقایسه با سایر کشورهای شرکت‌کننده، مطلوب بوده است به‌ویژه اینکه ایران تحت تاثیر شدیدترین تحریم‌ها علیه یک کشور، شیوع پاندمی کرونا (که در ایران سنگین تر عمل کرد) و محدودیت‌های تجهیزات تخصصی (فناوری‌های روز) برای این رقابت‌ها آماده شد.

در بین کشورهای رتبه‌های بالاتر، ۳ کشور آسیایی، ۱۵ کشور اروپایی، ۲ کشور اقیانوسیه، یک کشور آفریقایی و ۵ کشور قاره آمریکا حضور دارند که همگی در حوزه ورزش جایگاه‌های معتبر در بازی‌های المپیک داشته و بیش‌تر آن‌ها کشورهای صنعتی و قدرتمند اقتصادی جهان را تشکیل می‌دهند.

در مقایسه با سایر کشورها کاروان ایران عملکرد مطلوب‌تری داشته و در جدول بعد از سه قطب ورزش قاره آسیا (چین و ژاپن که در جایگاه دوم و سوم بازی‌های المپیک قرار گرفتند) و کره جنوبی در جایگاه چهارم ایستاد. با توجه به در پیش بودن بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو در ادامه نگاهی به عملکرد سایر کشورها می‌شود.

۱. چین: رقابت را میلی‌متری و در روز آخر به آمریکا با یک مدال طلای کمتر واگذار کرد و هم‌چنان قطب اول ورزش در قاره است.
۲. ژاپن: رخشان‌ترین عملکرد را به نمایش گذاشت هرچند چین را تهدید نکرد اما از کره جنوبی فاصله گرفت.
۳. کره جنوبی: از المپیک ۱۹۸۸ سئول تا المپیک ۲۰۱۲ لندن به‌طور متوسط در هر دوره ۲۷ تا ۳۳ مدال کسب کرده بود اما در المپیک ۲۰۱۶ ریو ۲۱ مدال (۹ مدال طلا) و در توکیو ۲۰ مدال (۶ مدال طلا) به دست آورد. کره جنوبی در این دوره از بازی‌ها، معمولی بود که دلایل آن قابل بررسی است.
۴. ازبکستان: با ۳ طلا و ۲ برنز در نزدیک‌ترین جایگاه به ایران (سی و دوم) ایستاد که نسبت به المپیک ۲۰۱۶ ریو (۴ طلا، ۲ نقره و ۷ برنز در مجموع ۱۳ مدال) عملکرد ضعیف‌تری به نمایش گذاشت. در بوکس، جودو، کشتی آزاد و تکواندو از میان رشته‌های المپیکی و کوراش در بین رشته‌های غیر المپیکی رقیب سرسختی برای کشورمان خواهد بود.
۵. چین تایپه: (رتبه ۳۴ با ۲ طلا، ۴ نقره و ۶ برنز) بهترین کشور آسیایی بعد از ۳ کشور اولیه از نظر تعداد مدال بود؛ که نسبت به المپیک ۲۰۱۶ ریو (یک طلا و ۲ برنز گرفته بود) جهش خوبی داشت. در تیراندازی باکمان، تکواندو و وزنه‌برداری رقیب جدی خواهد بود.
۶. قطر: (رتبه ۴۱ با ۲ طلا و ۱ برنز) از المپیک ۲۰۱۶ ریو عملکرد بهتری داشت در دو و میدانی، تیراندازی و وزنه‌برداری در بازی‌های آسیایی رقیب ما خواهد بود.
۷. هند: (رتبه ۴۸ با ۱ طلا، ۲ نقره و ۴ برنز) نسبت به المپیک ۲۰۱۶ ریو که دو مدال نقره و برنز گرفته بود عملکرد بهتری به نمایش گذاشت و در کشتی آزاد و هاکی در بازی‌های آسیایی رقابت می‌کند.
۸. هنگ‌کنگ: (رتبه ۴۹ با یک طلا، ۲ نقره و ۳ برنز) بهترین عملکرد تاریخ خود را داشته و در بازی‌های آسیایی می‌تواند در برخی رشته‌ها رقیب جدی برای ایران باشد.
۹. فیلیپین: با کسب ۱ طلا، ۲ نقره و ۱ برنز در رتبه ۵۰ به کار خود پایان داد و نسبت به دوره‌های قبل عملکرد خیلی بهتری نشان داد فیلیپین در بوکس، دو و میدانی و شنا حرف‌هایی برای گفتن دارد.

۱۰. اندونزی: (رتبه ۵۵ با ۱ طلا، ۱ نقره و ۳ برنز) به کار خود پایان داد از المپیک ۲۰۱۶ ریو بهتر عمل کرد و در تیراندازی باکمان و وزنه‌برداری می‌تواند رقیب جدی‌تر باشد.
 ۱۱. تایلند: نسبت به دوره‌های قبلی المپیک افت نسبتاً زیادی داشت و در بوکس، تکواندو و وزنه‌برداری موفق‌تر است.
 ۱۲. کشورهای قرقیزستان، مغولستان، اردن، مالزی، بحرین، عربستان، ترکمنستان، قزاقستان، کویت و سوریه هم در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند که نکته قابل توجه کسب اولین مدال تاریخ ترکمنستان از المپیک و افت شدید قزاقستان بود.
 ۱۳. قزاقستان: ۸ برنز گرفت و در رتبه‌بندی برحسب تعداد مدال‌ها در بین آسیایی‌ها پنجم است، اما در جدول اصلی در رتبه ۸۳ ایستاد. نسبت به ریو ۲۰۱۶ (۳ طلا، ۵ نقره و ۱۰ برنز) و لندن ۲۰۱۲ (۳ طلا، ۱ نقره و ۷ برنز) افت شدیدی را تجربه کرد این کشور از المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا تاکنون متوسط بین ۷ تا ۱۸ مدال گرفته و به جز این دوره در بقیه دوره‌ها مدال طلا داشته است و در هر صورت در هانگژو ۲۰۲۲ یکی از رقیبان اصلی ایران می‌باشد.
 ۱۴. مغولستان: هم با ۱ نقره و ۳ برنز به کار خود پایان داد که نسبت به ۲۰۱۶ ریو (با ۱ نقره و ۱ برنز) رشد نشان می‌دهد این کشور در جودو، بوکس و کشتی آزاد رقیب ایران خواهد بود.
- در انتهای این پژوهش، معیارهایی را برای ارزیابی رشته‌های ورزشی که ایران در المپیک ۲۰۲۰ توکیو شرکت کرد در نظر گرفته شده است که این ارزیابی در چند سطح خیلی خوب، خوب، متوسط، ضعیف و خیلی ضعیف قرار گرفتند تا ملاکی برای مقایسه بین رشته‌های حاضر در بازی‌ها وجود داشته باشد. هم‌چنین پیشنهادهایی برای بهبود وضع موجود در زیر ارایه گردید:
۱. کاراته: کاراته با توجه به روش کسب سهمیه و محدودیت نفرات، با کسب ۴ سهمیه (۲ مرد و ۲ زن) این رشته عملکرد خیلی خوبی داشت. در بخش مردان با کسب مدال طلا عملکرد خیلی خوب تلقی می‌گردد اما با توجه به تست مثبت دوپینگ یکی از سهمیه‌ها قبل از اعزام که شانس بالایی برای کسب مدال داشت و مدیریت سرمربی و فدراسیون بر ملی پوشان زیر سوال می‌رود و از این حیث عملکرد سرمربی تیم مناسب نبوده و جا دارد مورد بررسی فدراسیون قرار گیرد.
در بخش بانوان هرچند کسب دو سهمیه عملکرد خیلی خوبی تلقی می‌شود اما حذف دو نماینده در مرحله مقدماتی به‌ویژه خانم عباسعلی (که دارنده مدال طلا را مغلوب کرده بود) نشان از عدم آمادگی کامل دو ورزشکار و کوچینگ ضعیف دارد تغییر در سرمربی بانوان، توجه به استفاده از مشاوران و مربیان مرد و میدان دادن به سایر مربیان خانم و حضور مربی بدن‌ساز متخصص و روانشناس در این بخش مورد توجه باید قرار گیرد. عملکرد این تیم ضعیف ارزیابی می‌شود.
 ۲. کشتی: عملکرد کشتی فرنگی در سطح خیلی خوب و کشتی آزاد در سطح خوب ارزیابی می‌گردد. در کشتی فرنگی کسب دو مدال توسط تیم پنج نفره و دو عنوان پنجمی رضایت‌بخش بود برای کشتی فرنگی حمایت کادر فنی در زمینه روانشناسی و بدن‌سازی می‌تواند موثر باشد. در کشتی آزاد از ۶ سهمیه به‌دست آمده ۱ نقره و ۱ برنز و یک عنوان پنجمی و حذف سه کشتی‌گیر حاصل تلاش این تیم بود که اکثر شکست‌ها در وقت دوم رخ داد و آمادگی بدنی و روحی ورزشکاران مشکلاتی داشت پیشنهاد می‌شود فدراسیون تقویت همه‌جانبه کادر فنی از نظر بدن‌سازی، روانشناسی و کوچینگ را مدنظر قرار دهد.
 ۳. تیراندازی: عملکرد تیم تپانچه در سطح خیلی خوب و عملکرد تیم تفنگ در سطح متوسط ارزیابی می‌شود تقویت کادر فنی تیم تفنگ به‌ویژه استفاده از مربی خارجی، حل تنش‌ها و ایجاد فضای همدلی و اصلاح رویه‌های برگزاری اردوها توصیه می‌شود. با توجه به مشکل تفنگ و فشنگ ضرورت دارد از برگزاری اردوهای خارجی حمایت‌شده و در اعتبارات کمی فدراسیون مدنظر قرار گیرد.
 ۴. شمشیربازی: عملکرد شمشیربازی در سطح خوب ارزیابی می‌شود به‌ویژه اینکه راه‌یابی به جمع ۴ تیم مسابقات نهایی المپیک در رقابت نزدیک با ایتالیا و ابهامات داوری محقق نشد و در انفرادی قرعه سخت دو امید مدال کشورمان که مجبور به رویارویی با قهرمان سابق المپیک شدند هم مزید بر علت بود. جوان‌گرایی و پشتوانه سازی برای ایجاد فضای رقابت، توجه به توسعه آموزش و تربیت مربیان جوان برای پشتوانه سازی کیفی و توجه به دو رشته فلوره و ایه و بانوان باید مورد توجه قرار گیرد.
 ۵. قایقرانی: در روئینگ بانوان، عملکرد خوب ارزیابی می‌شود توصیه می‌گردد اردوهای مشترک در پیست‌های استاندارد بین‌المللی افزایش یابد و اعزام مربیان ملی به دوره‌های عالی در کشورهای صاحب‌نام به‌منظور تقویت علمی این رشته ضروری است تامین قایق و افزایش نفرات تیم (که پشتوانه آن وجود دارد)، عملکرد کانو/کایاک در سطح ضعیف ارزیابی می‌شود افزایش اردوها، استفاده از مربی خارجی و تامین قایق‌های مناسب به فدراسیون پیشنهاد می‌گردد.
 ۶. بوکس: عملکرد بوکس در سطح متوسط ارزیابی می‌شود. اگر تاثیر کرونا و تغییر روش‌های کسب سهمیه نبود احتمالاً سهمیه بیش‌تری گرفته می‌شد. با توجه به پشتوانه‌های موجود در بازی‌های آسیایی پیش‌رو شانس موفقیت بالاست. استخدام یک مربی خارجی تمرین دهنده، تقویت کادر فنی با بدن‌ساز و روانشناس، برگزاری اردوهای استاندارد و شرکت در مسابقات تدارکاتی به‌ویژه همسایگان قدرتمند در بوکس و افزایش اعتبارات کمی فدراسیون پیشنهاد می‌شود.

۷. بدمینتون: کسب اولین سهمیه بانوان در این رشته که در مجموع دومین حضور بدمینتون ایران در بازی‌های المپیک می‌تواند خود یک موفقیت محسوب شود. با توجه به پیروزی برابر رقیبی از مالدیو که رنکینگ بهتری نسبت به خانم آقایی داشت، عملکرد این رشته در سطح متوسط ارزیابی می‌گردد ضمن آن‌که نیاز به مسابقات پیش‌تر، استخدام مربی خارجی و اردو در شرق آسیا (اندونزی) پیشنهاد می‌شود.
۸. بسکتبال: با توجه به قرعه سخت و حضور دو تیم از این گروه در فینال مسابقات، عملکرد بسکتبال متوسط ارزیابی می‌شود. بازی خوب با فرانسه و چک و یک شکست سنگین از قهرمان‌بازی‌ها دست آورد این تیم بود. نیاز به تقویت کادر فنی در تمامی ابعاد و هم‌چنین افزایش دیدارهای تدارکاتی و توجه به بسکتبال ۳*۳ به‌ویژه برای زنان پیشنهاد می‌شود.
۹. وزنه‌برداری: با درخشش علی داوودی و حذف علی هاشمی عملکرد متوسط ارزیابی می‌گردد، علی داوودی در بهترین شرایط به کارش پایان داد زیرا المپیک جای فوق ستاره‌هاست که قهرمان گرجستان تالاخادزه یکی از آن‌ها بود. درعین حال المپیک وابسته به لحظه‌هاست، جایی که انتخاب نادرست وزنه دو ضرب باعث حذف علی هاشمی شد. این موضوع از جمله خطاهای کادر فنی این تیم است، ورزشکار سالاری گاه‌وبیگاه و آشکار و پنهان، پشتوانه بسیار ضعیف در ملی‌پوشان، عدم توجه به رده‌های پایه زنگ خطر را برای رشته به صدا درآورده و تبعات یک پرونده ده‌ساله دوپینگ به کاهش سهمیه‌ها منجر شد. بی‌توجهی فدراسیون به احتمال گرفتن سهمیه لحظه آخری بانوان، شانس یک بانوی المپیکی را از بین برد هرچند شانس کسب مدالی وجود نداشت اما تجربه حضور او می‌توانست کمک مناسبی باشد. تغییر در کادر فنی، ثبات در کادر مدیریتی پشتوانه سازی، جذب مربیان کار آشنا و باتجربه داخلی و تامین تجهیزات برای استان‌های مستعد پیشنهاد می‌گردد.
۱۰. والیبال: عملکرد والیبال ضعیف ارزیابی می‌شود اگر پیروزی برابر لهستان هم به‌دست نمی‌آمد، این عملکرد در سطح نازل‌تری ارزیابی می‌شد. امیدواری فدراسیون به درخشش در این دوره از بازی‌های المپیک به‌ویژه در خلال لیگ جهانی والیبال عملاً نشان داد که تیم ملی در حال فاصله گرفتن از روزهای خوب خود است که در آسیا هم تهدید می‌شود. عدم هماهنگی تیمی به دلیل حضور دیر هنگام مربی جدید در اردوها و برخی رفتارهای ورزشکار سالارانه و جدایی سریع سرمربی و دستیاران خارجی نشانه خوبی نیست. والیبال به خانه‌تکانی اساسی در ساختار تیم ملی و ایجاد فضای همدلی و وفاق و تجدیدنظر در شیوه استخدام مربیان ملی نیاز دارد.
۱۱. تنیس روی میز: عملکرد ضعیف ارزیابی می‌شود روش حذفی مسابقات، امکان ارزیابی دقیق را کاهش می‌دهد و شکست نماینده ایران برابر ورزشکار انگلیسی با رنکینگ بالاتر منطقی است؛ اما رفتار پرخاشگرانه، عدم مدیریت ورزشکار و توجه سرمربی تیم به حواشی به‌جای اصل موضوع قابل قبول نیست. برخورد جدی با رفتارهای غیرحرفه‌ای سرمربی، تغییر کادر فنی و توجه به اردوهای مشترک خارجی و حتی دعوت از بازیکنان و مربیان خارجی (با توجه به سبک بازی رایج در ایران) توصیه می‌گردد.
۱۲. دو و میدانی: عملکرد این رشته خیلی ضعیف ارزیابی می‌شود حذف هر سه ورزشکار در اولین دوره مقدماتی و تست مثبت کرونا سهمیه چهارم در آستانه اعزام، عدم حضور مربی مرتبط با ورزشکاران و مدیریت منفعلانه در خلال بازی‌ها از جمله نکات منفی این رشته بود. فدراسیون تابع ورزشکاران خاصی است و قابلیت مدیریت آن‌ها را ندارد و برخی سرمایه‌های جوان به دلایل مختلف از کسب سهمیه بازماندند. توجه به مدیریت فدراسیون و تقویت آن، برخورد جدی با بازیکن سالاری در این رشته، جایگزینی نظام انتخابی مبتنی بر رکوردهای فعلی و نه قبلی افراد، انتخاب هوشمندانه اردوها و مربیان خارجی و داشتن برنامه استعدادیابی توصیه می‌گردد.
۱۳. تکواندو: عملکرد این رشته خیلی ضعیف ارزیابی می‌گردد عنوان نهم و هفتم مشترک در پسران و هفدهم در دختران برای سومین رشته مدال آور تاریخ ورزش کشور در بازی‌های المپیک دستاورد خیلی ضعیف است، به نظر می‌رسد مشکل اصلی، ارتباط با شرکت در مسابقات کسب سهمیه باشد، جایی که شانس ۸ سهمیه (۴ مرد و ۴ زن) داشتیم و با توجه به اینکه سهمیه متعلق به فرد است و با توجه به احتمال آسیب‌دیدگی یا محرومیت‌ها ضرورت دارد در هر وزن با حداقل ۲ نفر شرکت کرد و تا آخرین لحظه هم در رنکینگ بین ۲۰ نفر اول باقی ماند. اگر شرایط مالی یا فنی چنین اجازه‌ایی را نمی‌دهد از طریق شرکت در یک مسابقه کسب سهمیه در قاره شانس کسب ۴ سهمیه (۲ مرد ۲ زن) را از دست نداد. تکواندو دچار فرسودگی شده است و دوری بزرگان رشته مانع «انباشت تجربه المپیکی» شده است، تفکرات ریشه‌ایی تکواندو نیاز به تغییر دارد و جامعه تکواندو باید متحول شود ضمن اینکه مربیان داخلی از قافله علم و دانش روز جا مانده‌اند و علاقه به مهاجرت به سایر کشورها در این رشته در حال گسترش است. وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک باید به‌طور جدی به این رشته کمک نمایند.
۱۴. تیراندازی با کمان: عملکرد خیلی ضعیف ارزیابی می‌شود. در مسابقات رتبه‌بندی و دور حذفی که نتیجه آن رتبه ۶۳ بین ۶۴ نفر موید این موضوع است. جذب مربی خارجی، تامین وسایل و تجهیزات، تغییر روش‌های آمادگی و مسابقات داخلی، پشتوانه سازی و توجه بیش‌تر به ریکرو نسبت به کامپوند پیشنهاد می‌شود.
۱۵. دوچرخه‌سواری: عملکرد در سطح خیلی ضعیف ارزیابی می‌شود با توجه به شرایط استثنایی مدیریت فدراسیون طی چند سال گذشته و مشکلات پیش‌رو، قطعاً فدراسیون نیازمند به بازسازی اساسی و حمایت چندساله است.
۱۶. شنا، شیرجه و واترپلو: عملکرد تنها شناگر ایران علی‌رغم عدم صعود، با دستیابی به یک رکورد جدید، متوسط ارزیابی می‌شود. تا زمانی که روش آماده‌سازی شناگران ایرانی مشابه کشورهای شرق آسیا مبتنی بر اقامت چندساله نخبه‌های شنا در کشورهای صاحب سبک و بهره‌گیری چندساله از مربیان خارجی نباشد توفیقی در انتظار این رشته پرمدال نیست.

- [1] Zareian, H., Kordi, M. R., Rajabi, H., & Rezaei, Z. (2018). Performance analysis of Iran sport delegation in 2016 Rio de Janeiro Olympic Games. *Sport management studies*, 10(51), 17–46.
- [2] Müller, M., Wolfe, S. D., Gaffney, C., Gogishvili, D., Hug, M., & Leick, A. (2021). An evaluation of the sustainability of the Olympic Games. *Nature sustainability*, 4(4), 340–348. DOI:10.1038/s41893-021-00696-5
- [3] Murakami, M., Miura, F., Kitajima, M., Fujii, K., Yasutaka, T., Iwasaki, Y., ... Imoto, S. (2021). COVID-19 risk assessment at the opening ceremony of the Tokyo 2020 Olympic Games. *Microbial risk analysis*, 19, 100162. DOI:10.1016/j.mran.2021.100162
- [4] Duignan, D. M. B. (2021). Leveraging Tokyo 2020 to re-image Japan and the Olympic city, post-Fukushima. *Journal of destination marketing and management*, 19, 100486. DOI:10.1016/j.jdmm.2020.100486
- [5] Nunes, R. A. (2019). Women athletes in the Olympic Games. *Journal of human sport and exercise*, 14(3), 674–683. DOI:10.14198/JHSE.2019.143.17
- [6] Alidoust Ghahfarokhi, E., Sajjadi, S. N., Mahmoudi, A., & Sa'atchian, V. (2014). The evaluation of development priorities and strategies of judo championship in Iran. *Sport management journal*, 6(2), 231–246.
- [7] Chapelet, J. L. (2019). Beyond legacy: assessing Olympic Games performance. *Journal of global sport management*, 4(3), 236–256. DOI:10.1080/24704067.2018.1537681
- [8] Vaishya, R. (2020). COVID-19 pandemic and the Olympic Games. *Journal of clinical orthopaedics and trauma*, 11, S281–S282. DOI:10.1016/j.jcot.2020.05.019
- [9] Eydi, H., & Asgari, B. (2014). Appraisal and analyze of Iran performance in the Asian Games compared with other competitors. *Organizational behavior management in sport studies*, 1(1), 73–84.
- [10] Zanjrichi, S. M., Khatibi Aghda, A., & Peymanfar, M. (2015). Efficiency appraisal of Iranian's results in Olympic Games during last 64 years based on data envelopment analysis (DEA). *Sport management journal*, 7(5), 687–700.
- [11] Bahrami, S., & Asgari, B. (2019). The prediction of the performance of Asian countries in the Olympics based on past performance. *Sport management studies*, 11(54), 191–204.
- [12] Nicholls, S. B., James, N., Wells, J., & Parmar, N. (2022). Performance analysis practice within Olympic and Paralympic sports: A comparison of coach and analyst experiences. *International journal of performance analysis in sport*, 22(3), 343–351. DOI:10.1080/24748668.2022.2054623

جدول ۱ - رده‌بندی کشورها بر اساس مدال طلا.

Table 1- Ranking of countries based on gold medals.

ردیف	کشور	جایگاه	تعداد مدال	تعداد طلا	تعداد مدال	تعداد سهمیه‌ها	تعداد رشته‌ها	نسبت تعداد سهمیه‌ها به مدال	نسبت تعداد سهمیه‌ها به مدال طلا	دوره قبل جایگاه	مدال
1	آمریکا	1	113	39	621	33	5.49	15.92	1	121	
2	چین	2	88	38	431	33	4.89	11.34	3	70	
3	ژاپن	3	58	27	552	33	9.51	20.44	6	41	
4	بریتانیا	4	65	22	376	27	5.78	17.09	2	67	
5	روسیه	5	71	20	336	32	4.7	16.8	4	55	
6	استرالیا	6	46	17	482	33	10.5	27.7	10	29	
7	هلند	7	36	10	278	24	7.7	27.8	11	19	
8	فرانسه	8	33	10	391	33	11.8	39.1	7	42	
9	آلمان	9	37	10	403	31	10.9	40.3	5	42	
10	ایتالیا	10	40	10	377	30	9.4	37.7	9	28	
11	کانادا	11	24	7	381	32	15.9	54.4	20	22	
12	برزیل	12	21	7	312	27	14.9	44.6	13	19	
13	نیوزیلند	13	20	7	220	21	11	31.4	19	18	
14	کوبا	14	13	7	69	15	5.3	9.8	18	11	
15	مجارستان	15	20	6	171	21	8.5	20.1	12	15	
16	کره جنوبی	16	20	6	237	29	11.8	39.5	8	21	
17	لهستان	17	14	4	311	25	22.2	77.7	33	11	
18	چک	18	11	4	114	21	10.4	28.5	43	10	
19	کنیا	19	10	4	87	7	8.7	21.75	15	13	
20	نروژ	20	8	4	91	14	11.4	22.7	74	4	
21	جامائیکا	21	9	4	59	6	6.6	14.7	16	11	
22	اسپانیا	22	17	3	328	31	19.3	109.3	14	17	
23	سوئد	23	9	3	131	21	14.5	43.7	29	11	
24	سوئیس	24	13	3	114	20	8.8	38	24	7	
25	دانمارک	25	11	3	107	16	9.7	35.7	27	15	
26	کرواسی	26	8	3	60	15	7.5	20	17	10	
27	ایران	27	7	3	65	17	9.3	21.7	25	8	
28	صربستان	28	9	3	87	15	9.6	29	32	8	
29	بلژیک	29	7	3	122	20	17.4	40.7	35	6	
30	بلغارستان	30	7	3	42	12	6	14	65	3	
31	اسلوونی	31	5	3	53	15	10.6	7.17	45	4	
32	ازبکستان	32	5	3	67	16	13.4	22.3	21	13	
33	گرجستان	33	8	2	35	11	4.4	17.5	38	7	
34	چین تایپه	34	12	2	68	17	5.7	34	50	3	
35	ترکیه	35	13	2	107	18	8.2	51.5	41	8	
36	یونان	36	4	2	82	15	20.5	41	26	6	
37	اوگاندا	37	4	2	25	5	6.25	12.5	-	-	
38	اکوادور	38	3	2	47	15	15.7	23.5	-	-	
39	ایرلند	39	4	2	117	10	29.2	58.5	62	2	
40	اسرائیل	40	4	2	89	15	22.3	44.55	77	2	
41	قطر	41	3	2	16	7	5.3	8	69	1	
42	باهاماس	42	2	2	15	2	7.5	7.5	51	2	
43	کوزوو	43	2	2	11	6	5.5	5.5	54	1	
44	اوکراین	44	19	1	152	22	8	152	31	11	
45	بلاروس	45	7	1	103	19	14.7	103	40	9	
46	رومانی	46	4	1	104	17	26	104	47	4	
47	ونزوئلا	47	4	1	43	15	3.8	15	65	3	

Table 1- Continued.

ردیف	کشور	جایگاه	تعداد مدال	مدال طلا	تعداد سهمیه‌ها	تعداد رشته‌ها	نسبت تعداد سهمیه‌ها به مدال	نسبت تعداد سهمیه‌ها به مدال	دوره قبل جایگاه	مدال
48	هند	48	7	1	121	18	17.3	121	67	2
49	هنگ کنگ	49	6	1	43	14	7.2	43	-	-
50	فیلیپین	50	4	1	19	11	4.8	19	69	1
51	اسلوواکی	51	4	1	21	13	5.3	21	37	4
52	آفریقای جنوبی	52	3	1	176	18	58.7	176	30	10
53	اتریش	53	7	1	75	21	10.7	75	78	1
54	مصر	54	6	1	139	24	23.2	139	75	3
55	اندونزی	55	5	1	28	8	5.6	28	46	3
56	اتیوپی	56	4	1	37	4	9.3	37	44	8
57	پرتقال	57	4	1	91	20	22.8	91	78	1
58	تونس	58	2	1	63	16	31.5	63	75	3
59	استونی	59	2	1	33	14	17.5	33	78	1
60	فیجی	59	2	1	30	6	15	-	54	1
61	لاتویا	59	2	1	33	14	17.5	33	-	-
62	تایلند	59	2	1	41	14	20.5	41	35	6
63	برمودا	63	1	1	2	2	0.5	0.5	-	-
64	مراکش	63	1	1	46	18	46	46	78	1
65	یورتوریکو	63	1	1	37	15	37	37	54	1
66	کلمبیا	66	5	-	69	25	13.8	-	23	8
67	آذربایجان	67	7	-	44	13	6.3	-	39	18
68	دومینیک	68	5	-	65	10	13	-	78	1
69	ارمنستان	69	4	-	17	8	4.25	-	42	4
70	قرقیزستان	70	3	-	16	7	5.3	-	-	-
71	مغولستان	71	4	-	43	10	4.3	-	67	2
72	آرژانتین	72	3	-	183	25	61	-	27	4
73	سن مارینو	72	3	-	5	4	1.7	-	-	-
74	اردن	74	2	-	14	8	7	-	54	1
75	مالزی	74	2	-	30	9	15	-	60	5
76	نیجریه	74	2	-	55	10	27.5	-	78	1
77	بحرین	77	1	-	32	5	32	-	48	2
78	عربستان سعودی	77	1	-	33	9	33	-	-	-
79	لیتوانی	77	1	-	42	12	42	-	64	4
80	مقدونیه شمالی	77	1	-	8	7	8	-	-	-
81	نامیبیا	77	1	-	11	5	11	-	-	-
82	ترکمنستان	77	2	-	9	4	4.5	-	-	-
83	قزاقستان	83	8	-	97	19	12.1	-	22	18
84	مکزیک	84	4	-	161	25	40.2	-	61	5
85	فنلاند	85	2	-	45	11	22.5	-	78	1
86	بوتسوانا	86	1	-	13	4	13	-	-	-
87	بورکنیا فاسو	86	1	-	7	5	7	-	-	-
88	ساحل عاج	86	1	-	31	6	31	-	51	2
89	غنا	86	1	-	-	-	-	-	-	-
90	گرنادا	86	1	-	6	2	6	-	69	1
91	کویت	86	1	-	10	5	10	-	-	-
92	مولداوی	86	1	-	20	8	20	-	-	-
93	سوریه	86	1	-	6	6	6	-	-	-

